

Autoileva reipas pukki valmiina palvelukseen. Soita ja varaa ajoissa! Kari Muutama vuosi sitten Maire oli lopullisesti kyllästynyt Karin juopotteluun ja oli pistänyt miehen selkää seinää vasten. Nyt piti päättää halusiko mies jatkaa yhteiseloa vai olisiko ryyppääminen ja poikamieselämä Karin mielestä parempi vaihtoehto. Maire jopa vähän hämmästy, miten varma Kari oli heti valinnastaan. Hän oli luvannut jättää viinan ja halusi elää Mairensa kanssa. Maire oli kovasti innoissaan miehensä elämäntapamuutoksesta, mutta kieltämättä vähän jännitti, miten Kari raittiuspäätöksessään pysyy, sen verran janoista oli miehen elo viime vuodet ollut. On jouluaatto. Maire ja Kari olivat lämmittäneet joulusaunan jo aamusta ja söivät nyt jouluruokaa tyytyväisinä takkatulen loimutessa taustalla. Varhainen aikataulu johtui siitä, että Kari oli lähdössä iltapäivällä pukkikeikoille. Ilmoitus paikallislehdessä oli poikunut kymmenkunta keikkaa ja Kari oli määrästä mielissään. Enempää ei olisi edes järkevästi ehtinyt tekemäänkään. Maire oli tarjoutunut miehelleen kuskiksi, mutta Kari oli kieltäytynyt. Hän tykkäsi ajaa itse ja olisihan Mairellakin mukavampaa oleilla kotona kuin istua autossa odottelemassa miestänsä ihmisten piholla. Joulupäivän aamuna lähdetäisiin sitten yhdessä joulukirkkoon, kuten tavaksi oli Karin raittiuden aikana tullut. Ensimmäinen paikka oli sovittuna klo 15. Haapalan perhe ihan lähellä Mairensa ja Karin kotia. Oli sovittu, että Haapalan isäntä jättää autotallin oven auki ja pukki voi hakea sieltä lahjasäkin ja tulla sitten kolistelemaan etuovelle. Näin tapahtui. Haapalan neljä lasta olivat jännittyneitä, mutta iloisia pukin tullessa sisään ja kysellessä kilttien lasten perään. Pienintä tyttöä lukuunottamatta kaikki istuivat lopulta pukin polvella ja piirileikkejäkin leikittiin. Lahjatkin tuli jaettua ja lopulta Kari oli Haapalan isännän kanssa takaisin autotallissa. Seteli vaihtoi omistajaa ja Haapalan isäntä tarjosi huikkaa viinapullosta. Kari kieltäytyi ja lähti autoilemaan seuraavaan paikkaan, aikataulu oli tiukka. Kari ajeli kuumat pukinvaatteet päällään paikasta toiseen, kyseli samat kysymykset ja leikki samat piirileikit. Useassa paikassa lapset lauloivatkin pukille. Kuudennessa paikassa, Mäkiyödoilla, perheen äiti Seija antoi Karille käteen setelin lisäksi mukillisen kuumaa höyryävää glögiä. Kari kiitti ja joi mukillisen tyytyväisenä. Seija toivotti pukille turvallista matkaa ja kertoi silmäniskun kera, että glögissä oli niin vähän terästä mukana, ettei se pukin ajoa vielä haittaa. Kari istui autossaan. Olo oli levoton. Hän oli siis juonut juoman, joka sisälsi viinaa. Hän, joka ei ollut moneen vuoteen uskaltanut ottaa edes kotikaljaa ruokajuomaksi peläten saavansa siitä kimmokkeen juopotteluun. Hän, joka oli joskus joutunut pysäyttämään autonsa linja-autopysäkillä erehdyttyään käyttämään pissapoikaa ja saaneensa tuulilasipesunesteen hajusta hervottoman vapinakohtauksen, niin hyvää viinanhajua hän ei ollut haistanut sitten raitistumisensa. Kari ajoi seuraavaan kohteeseen. Kolme paikkaa enää tämän jälkeen. Jaksaa, jaksaa, hän ajatteli. Lapset halusivat vuorollaan pukin polvelle, partaakin kiskottiin. Karin kurkkua kuivasi ja ajatus harhaili. -Onko pukilla huono kuulo? Kari havahtui perheenpään hymyillen esittämään kysymykseen. Lapset olivat pyytäneet pukkia piirileikkiin kuusen ympäri. Kari oli haaveillut pakastimesta otetusta jäähileessä olevasta Koskenkorvapullosta eikä ollut kuullut kysymystä. -Joo pukki on 980 vuotias ja meinaa olla jo raskas kuulo, hän vastasi ja nousi leikkimään. Menisivät nyt vittuun jo nuo kersat, saatana aina jaloissa pyörimässä, Kari ajatteli naamarinsa takana piirileikkiä pyöriessään. Perheen isä tarjosi autotallissa maistiaisiksi Hehkuviinipullosta. Kari nappasi pullon sanaakaan sanomatta käteensä ja klunksutti yhdellä huikalla kolmen vartin pullosta yli puolet. Juoman tarjoaja katseli kummissaan, mutta ei puhunut mitään. Kari istui autossaan. Viini lämmitti mukavasti ja olo oli jotenkin rento. Tämmöistä tämän pitää olla. Maire turhaan niuhottaa, näin tämä käy kun se pysyy hallinnassa. Kari soitti vanhalle koulukaverilleen Jopelle ja kysyi lähtisikö tämä kuskiksi pukin loppumatkaksi, kolme paikkaa oli enää jäljellä ja pukki jo vähän väsynyt. Jope kertoi ettei hänellä, ikuisella poikamiehellä mitään tekemistä aattoiltana ollut, joten kyllä hän voi lähteä. Kari

lopetti mielissään puhelun. Pian hän soitti kuitenkin uudelleen Jopelle ja sanoi, että jos vaan jotain alkoholia sisältävää juomaa löytyy, niin sen voisi pukille ottaa janojuomaksi mukaan. Jope ihmetteli ja sanoi luulleensa, että Kari oli nykyään raitis mies. – No oonhan minä, mutta kyllä nyt näin jouluna vähän voi maistaa, vastasi Kari. Kun Jope saapui paikalle, kysyi Kari ensimmäiseksi löytyikö mitään juotavaa. Jope antoi Karille puolen litran pullon Carlshamns Flaggpunsch punssia ja sanoi, että muuta ei ollut. – Punssi toimii, vastasi Kari ja ruuvasi jo korkkia auki. Pitkä ryyppy ja sitten pukki sanoi tuoreelle kuskilleen –Mennään, lapset odottaa. Virtalan perheessä olikin pukkia jo odoteltu ihan tosissaan. Aikuisetkin. Pukki oli näet yli puoli tuntia sovitusta myöhässä. Lapset alkoivat olla jo itkuisia ja rauhattomia ja perheen isä oli mielissään kun hän näki auton pysähtyvän heidän talonsa kohtaan. Hän sanoi lapsille lähtevänsä auttamaan pukkia lahjojen kanssa. Hän ei toki tiennyt miten oikeassa hän oli. Ulos tullessaan hän näki kaksi miestä istuvan edelleen autossa. Kun hän tuli autolle näki hän miten pukin naamari oli nostettuna ylös otsalle ja tämä otti pitkää huikkaa viinapullosta. Hän avasi auton oven ja sanoi tiukkaan sävyyn: –Missä helvetissä sinä oot ollu, kun tenavat on aivan hermoraunioita tuolla? –Haista sinä pitkä vittu, vastasi pukki ja alkoi kammata itseään ulos autosta. – Missä lahjat on? Pukin tilannut perheenisä oli pukin kunnosta huolissaan, mutta ajatteli, että pakko tämä nyt jotenkin on hoitaa, koska lapset ei unohda ikinä, jos pukki nyt ei tulekaan. – Tuolla ne on autotallissa, tuu perässä. Autotallissa tilaaja antoi pukille lahjapussin ja oikoi hieman tämän punaista nuttua. Naamariakaan pukki ei olisi huomannut laskea otsalta naaman päälle jos tilaaja ei olisi tästä huomauttanut. Virtalassa pukki vielä esitti kysymyksensä ja jakoi lahjat, mutta piirileikkiin hän ei enää jaksanut innostua vaan keskittyi lasten sijaan enemmänkin söpöttämään perheen äidille, kehottaen tätä jättämään kaiken ja lähtemään hänen mukaansa Korvatunturille. Kun perheen lapset aseteltiin pukin kanssa yhteiskuvaan, pyysi pukki perheen äitiäkin tulemaan lähelleen kuvattavaksi. Kun perheen isä etsi kamerallaan hyvää kuvakulmaa, tunsu äiti korvassaan pukin kuuman hengityksen, haistoi punssin ja kuuli pukin sanat: –Anna pillua. Kun kuvat oli otettu alkoi perheen isä ohjailla pukkia ulko-ovea kohti. Tuulikaapissa hän antoi pukille setelin käteen ja kehoitti hampaidensa välistä sihisemällä tämän painua vittuun hänen kodistaan. Pukki huojuu ulos ja laahusti autolleen. Ennen autoon istumistaan hän muisti punssi-pullonsa jääneen autotalliin. Hän lähti hakemaan sitä ja huomasi autotallissa ison saavin, jossa oli lipeäkala pehmenemässä. Pukki avasi punaisten housujensa sepaluksen ja tyhjensi muina miehinä rakkonsa saaviin. Hän ihmetteli kun ei missään ollut nuppia mistä vessan olisi voinut vetää, mutta mutisi lopulta: –Aivan vitun sama. Kun hän laittoi housuja kiinni jäi esinahka pitkältä matkalta vetoketjun väliin, mutta puudutus alkoi olla sitä luokkaa, ettei se aattoillan puurtajaa enää haitannut. Autossa Jope katseli hommaa huolestuneena. Kari alkoi olla siinä kunnossa, ettei pukin hommista pian tulisi enää mitään. Kun Kari avasi pullon yritti Jope vähän jarrutella ja sanoi: –Pitäiskö hoitaa nää hommat pois alta ja ottaa huikka vasta sitten? Kari katsoi Jopea silmiin matelijan katseella, joi pullon tyhjäksi ja sanoi: –Vitut. Viimeinen paikka. Niemelä. Jos Kari olisi ollut tolkuissaan, olisi hän varmasti muistanut miten talon isäntä oli tilausta tehdessään kertonut, että pitää nyt tilata pukki, kun suku kokoontuu meillä tänä jouluna ja lapset kaikki vielä uskoo pukkiiin. Nyt pukki ei enää päässyt autosta ulos ilman auttajaa. Jope veti Karia molemmista käsistä autosta ulos ja kun mies ulos lopulta saatiin ei omia jalkoja tuntunut löytyvän enää alle. Jope käveli talon ovea kohti takaperin ja veti sipsuttavaa pukkia molemmista käsistä perässään. Jopen koputtaessa oveen tuli perheen isä, Matti Niemelä avaamaan. Kun hän näki pukin kunnan, sanoi hän taivaalle katseensa kohottaen: – Voi taivaan kirkkaus. Jope sanoi, että Matin pitää ottaa pukki käsikynkkään, taluttaa tämä sohvalle ja tukea siihen tyynyillä istuvaan asentoon ja sanoa

lapsille, että pukki on jo vanha ja väsynyt. Keksi nyt jotain Jope vielä ohjeisti. Matti huokaisi syvään ja otti lähes velton pukin kainaloonsa ja lähti viemään tätä sisään suvun silmien eteen. Jope katsoi ikkunasta miten Kari istui tuettuna sohvalla ja miten perheen isä Matti toimi pukin apulaisena lahjoja jakaen. Sitten Jope näki miten pukki alkoi selvästi yrittää punnertaa itseään pystyyn sohvalta. Kauhistuneen sukujuhlaväen edessä huojuvan Karin tummansininen esinahka näkyi kiinni olevan vetoketjun ulkopuolella ja tiukan kuminaamarin suun ja silmänreijistä alkoi purskahdella oksennus. Liikaa punssia, ajatteli Jope ja juoksi sisään. Sisällä tunnelma oli kuin helvetin esikartanossa. Kari mölisi, lapset itkivät ja perheen äiti huusi miehelleen Matille: -Tätä sinä vitjamuna et saa koskaan anteeksi. Koko suku paikalla, minä olen tehnyt jouluruokia kaksi viikkoa ja sinä tilaat tällaisen juopon tänne kouristelemaan! Jope yritti saada Karia ylös lattialta, pukin housut meinasivat tippua ja vaalea paljas perse keikkui joulukuusen kynttilöiden valossa. Ainoastaan esinahka vetoketjun välissä varmisti sen, etteivät housut pudonneet kokonaan. Lopulta Jope sai Karin autoon. -Haista vittu, sanoi Kari aivan kuin kiitokseksi, sitten hän nukahti. Jope ajoi hiljaisen kaupungin läpi Karin kotiosoitteeseen. Joulupukki nukkui takapenkillä kuin kuollut, eikä reagoinut mitenkään herätysyrityksiin. Jope katseli surullisena entistä koulukaveriaan. Puoliksi naamalla oleva naamari partoineen oli yltäpäältä kuivuneessa oksennuksessa ja esinahka vetoketjun välissä oli sen näköinen, ettei Jope edes halunnut ajatella miten sitä tuosta ryhdyttäisiin irrottamaan. Jope mietti pihassa miten Karin kanssa nyt kannattaisi toimia. Autoon miestä ei voinut keskellä talvea jättää, mutta myöskään Mairen herättäminen tähän aikaan ei kuulostanut vaihtoehdolta. Lopulta Jope sai idean ja haki puutarhavajasta kottikärryt, punnersi Karin niihin ja työnsi koko helahoidon lämpimään autotalliin. Kari saisi nukkua päänsä selväksi ennen Mairen eteen menemistä. Kari heräsi kauheaan kohmeloon. Päässä jyskytti ja esinahka lauloi aivan kuin joulun kunniaksi hoosiannaa. Kova kusiäätä, mutta minkäs teet, kulli on kiinni vetoketjussa ja pysyy. Pakko oli antaa tulla housuun. Itketti ja vitutti. Mitä sanoa Mairelle? Sen miettimiseen ei ollut kauan aikaa, sillä autotallin ovi kiskaistiin auki ja Maire seisoj oviaukossa. -Ai huomenta, taisin torkahtaa, yritti Kari. -Auta Maire mua kun sattuu niin saatanasti, Kari aneli ja osoitti vereslihalla olevaa, joulunpunaisten housujen sepälukselta näkyvää penistään. Kun Maire tuli lähemmäs tajusi Kari hänen ilmeestään, että neuvottelujen ja diplomatian aika oli auttamattomasti ohi. Maire otti vihkisormuksen sormestaan, pudotti sen autotallin lattialle, nosti Karin syksyllä ostaman hallitunkin päänsä päälle ja löi sen täydellä voimalla miehensä päähän. Sitten hän käveli joulukirkkoon pakkaslumen narskuessa kenkiensä alla. -Nukutko sä? Nouse nyt jo ja tuu syömään, sun pitää olla kolmen tunnin päästä vetämässä pukin kuteita niskaan, huikkasi Maire keittiöstä. Kari kokeili varovasti housujensa etumusta, nousi sohvalta ja meni keittiöön. Hän otti lanttulaatikkoa lautaselleen lusikoivaa vaimoaan takaapäin lanteilta kiinni, nuuhkaisi tämän saunalta tuoksuvaa niskaa ja kysyi: -Pitäiskö sun sitte kumminkin lähteä tällaiselle vanhalle pukille kuskiksi?